

# متدلوژی تحلیلی سیستمهای پشتیبانی تصمیم گیری ماتریسی درانتخاب استراتژی نگهداری و تعمیرات

بهرام قدیری سلطانی<sup>(1)</sup>

شرکت مهندسی افرد رسای تهران

Email:ghadiri\_b@yahoo.com

## چکیده

بهبود عملکرد و افزایش قابلیت اطمینان تجهیزات از عوامل مهمی هستند که مدیریت نگهداری و تعمیرات کارخانجات و صنایع را ترغیب می نماید. استراتژی های مختلف و متناسبی در خصوص موضوع نگهداری و مدیریت دارائی انتخاب نمایند. به منظور انتخاب استراتژی موثر لازم است اطلاعات و داده های تجهیزات در محل مناسبی گردآوری و تجزیه و تحلیل های لازم بر روی آنها صورت گیرد. اطلاعات جمع آوری شده یک منبع باارزش جهت امکان تصمیم گیری مدیریت به حساب می آید. در حوزه نگهداری و تعمیرات و بمنظور بهبود اثربخشی تجهیزات شاید مجبور باشیم بررسی ها و مطالعاتی در خصوص سیستم های پشتیبانی تصمیم گیری داشته باشیم زیرا انتخاب و بهینه سازی استراتژی های نگهداری و تعمیرات مهمترین موضوع مدیریت دارائی تجهیزات بحساب می آید.

مقاله مورد نظر به تاثیر دو مفهوم کلیدی مدت توقفات و تواتر خرابی ها در انتخاب استراتژی نگهداری می پردازد. استفاده از مدل های بارویکرد تحلیلی سیستم های پشتیبانی تصمیم گیری می تواند ما را در انتخاب استراتژی مناسب همراهی سازد.

**واژه های کلیدی:** ماتریس تصمیم گیری (Decision Making Grid : DMG) ، سیستم های پشتیبانی از تصمیم (Decision SUPPORT SYSTEM : DSS) نگهداری و تعمیرات بهره ور فراگیر (TPM) و نگهداری و تعمیرات مبتنی بر قابلیت اطمینان (RCM).

## ۱- مقدمه

یکی از ابزار های سیستم های پشتیبانی تصمیم گیری استفاده از ماتریس تصمیم گیری می باشد. ماتریس تصمیم گیری با استفاده از پارامتر های و عوامل کلیدی کلیه گزینه های پیش رو را در اختیار می گذارد و حاوی داده های ناشی از تحلیل های صورت گرفته شده می باشد. در سیستم نگهداری و تعمیرات ذخیره سازی اطلاعات یا بصورت دستی است که در فایل های مربوطه نگهداری می شود و یا به شکل مکانیزه می باشد که در سیستم مکانیزه مدیریت نگهداری و تعمیرات (CMMS) به نحو ساختار یافته ای ذخیره سازی انجام می شود. موضوع سرعت، دقت و کیفیت

از جمله مواردی هستند که مدیریت نگهداری و تعمیرات را در استقرار و شکل گیری CMMS مورد تشویق قرار می دهد. در طرح ریزی CMMS مدل های پشتیبانی تصمیم گیری قادر است به بهبود عملیات برنامه ریزی منجر گردد و هم می تواند مدیریت را در جهت اتخاذ تدابیر استراتژیک همراه سازد لذا CMMS گزینه بسیار عالی جهت ذخیره سازی داده ها بحساب می آید.

بمنظور بهینه سازی عملیات نگهداری و تعمیرات ایجاد و توسعه مدل های بهینه سازی کمی در CMMS باعث ایجاد سیستم پشتیبانی از تصمیم (DSS) و همچنین کم شدن فاصله بین موضوعات تئوری با عمل می گردد. تصمیم گیری شبکه ای می تواند همچون یک مدل اولیه فرایند فیلتری، میزان پتانسیل تجهیزات را جهت بکارگیری سیستم های همچون RCM,TPM تعیین نماید.

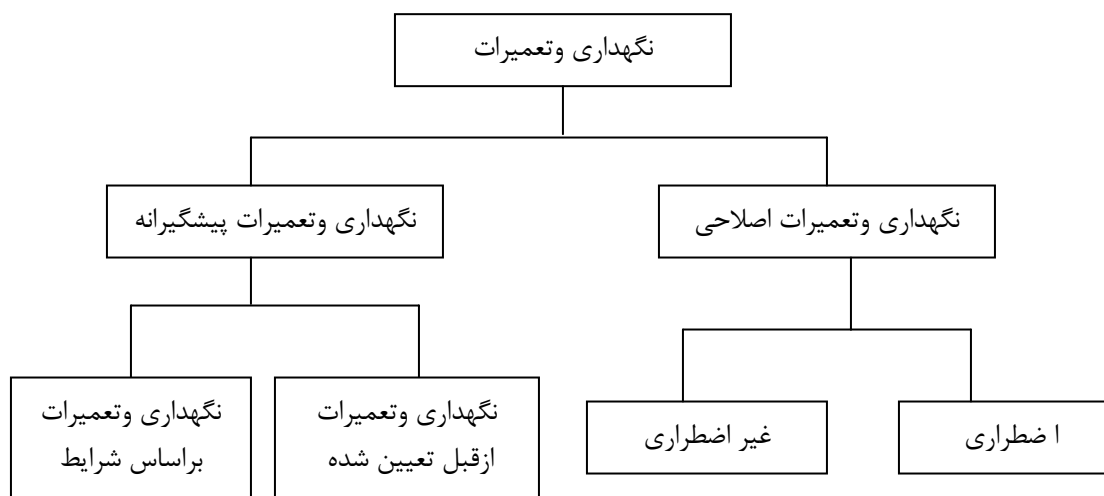
بهینه سازی استراتژی فقط به بهینه سازی توقفات ارتباط ندارد بلکه به توالی خرابی های تجهیزات نیز مرتبط می باشد. در عمل مدیریت نگهداری و تعمیرات باید قادر باشد تحقق دو موضوع مهم ذیل را عملی سازد.

۱- انتخاب مناسبترین استراتژی پویای نگهداری و تعمیرات بر اساس دو فاکتور کلیدی مدت توقفات و تکرار خرابی به شکل همزمان .

۲- تعیین و توسعه میزان اطلاعات مرتبط به کار اپراتورهای تولید از طریق انتقال دانش کارشناسان.

## ۲- تعاریف و کلیات

به طور معمول نگهداری و تعمیرات به دو شکل نگهداری و تعمیرات پیشگیرانه و اصلاحی انجام می گیرد رویکرد نگهداری و تعمیرات پیشگیرانه تعمیرات و سرویس های لازم را با هدف پیشگیری از خرابی انجام می دهد در حالیکه رویکرد نگهداری و تعمیرات اصلاحی فعالیت های مربوط به سرویس و تعمیر را پس از وقوع و اشکال یا خرابی و بر حسب نوع تجهیز و درجه فوریت های تعیین شده انجام می دهد. در استاندارد (2000) SS-EN13306 سوئد نگهداری و تعمیرات پیشگیرانه و اصلاحی مطابق با شکل (۱) تقسیم بندی شدند.



شکل ۱ : تقسیم بندی نگهداری و تعمیرات

نگهداری و تعمیرات از قبل تعیین شده تعمیرات از قبل برنامه ریزی شده با مبنای ثابت زمانی را شامل می گردد و نگهداری و تعمیرات براساس شرایط را نیز گاهی تحت عنوان تعمیرات پیشگویانه نیز تلقی می نمایند. شکل ۲ نقاط قوت و ضعف هریک از انواع تعمیرات را نشان می دهد.

نرخ  
خرابی

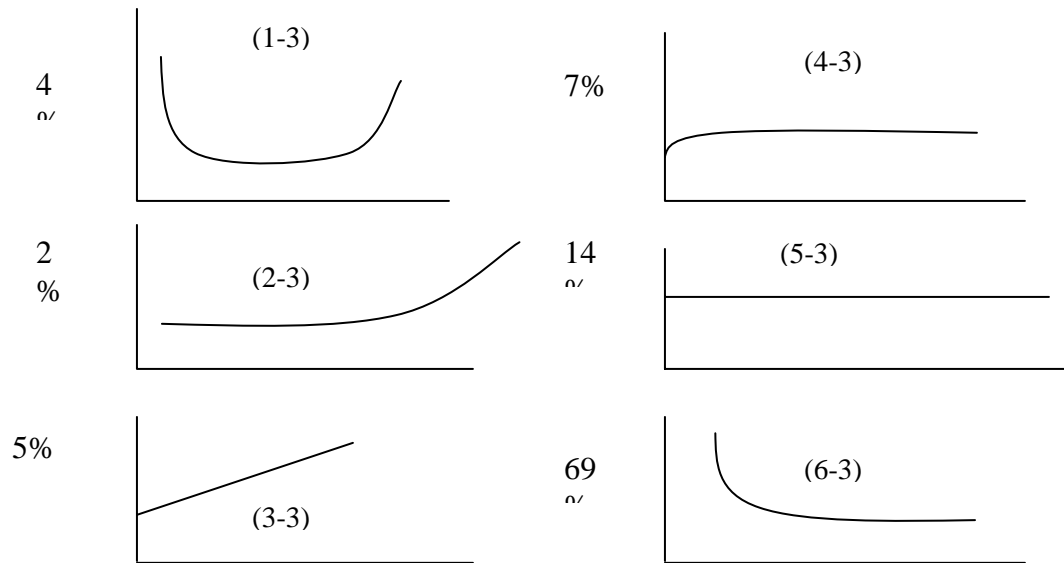


شکل ۲: نقاط ضعف و قوت اشکال نگهداری و تعمیرات

تغییر در فلسفه و بینش نت

در سال ۱۹۷۸ مطالعات نوولان (NOWLAN) و هیاپ (Heap) الگوها منحنی های احتمالی خرابی را در شرکت هواپیمای مربوط به خطوط هوایی ایالات متحده آمریکا را انجام دادند (شکل ۳). بررسی آنها نشان داد که ۰.۴٪ از خرابی ها از الگوی منحنی وانی شکل پیروی می نمایند. سری منحنی های فوق نشان می دهد که فقط ۰.۶٪ از خرابی ها در

حوزه مرتبط به فرسودگی قرار دارند. منحنی (۳-۳) ارتباط مستقیم با فرسودگی ناشی از کهنگی ندارد اما بطور احتمال با افزایش سن تجهیزات نرخ وقوع آنها ثابت و افزایشی می باشد. منحنی های (۳-۴)، (۳-۵)، (۳-۶) گویای این واقعیت می باشد که تقریباً "۸۹٪ از خرابی های تجهیزات تقریباً" نرخ خرابی و رفتار کاملاً ثابتی از خود دارد و ارتباط مستقیم با فرسودگی ندارند.

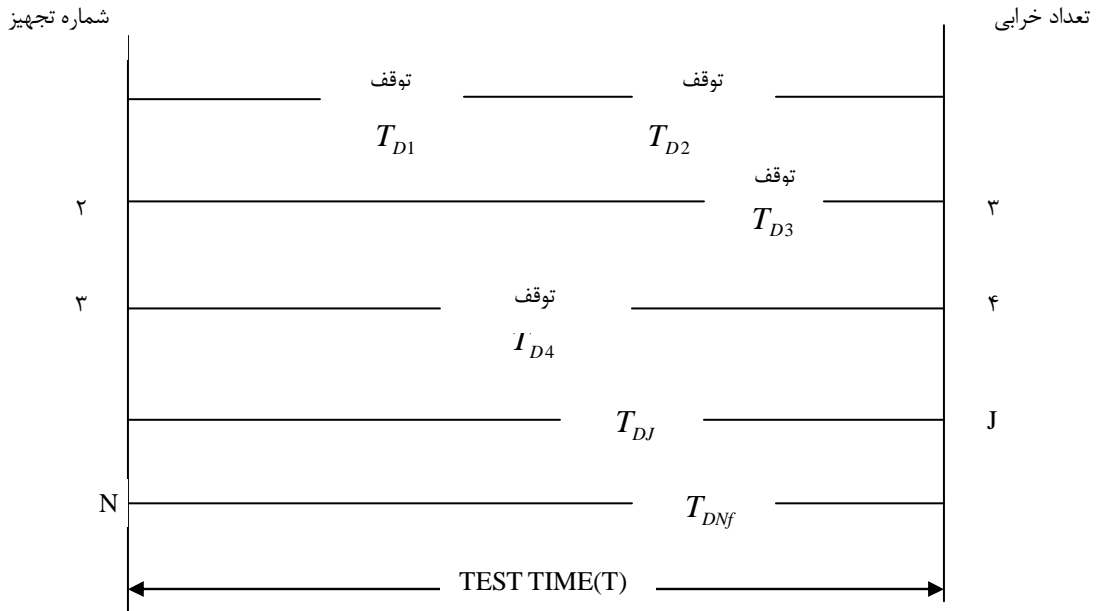


شکل ۳: رفتار(الگوی) خرابی

باتوجه به نمودار های فوق قابل نتیجه گیری است خرابی های که برای تجهیزات اتفاق می افتد اولاً "مختلف هستند و با پیچیدگی و سطح تکنولوژی میزان تنوع آنها بیشتر می گردد. ثانیاً" هر یک از خرابی ها ممکن است از توزیع و نمودار های احتمالی مربوط به خود برخوردار باشند. لذا سیاست گذاری نگهداری و تعمیرات باید متناسب بانوع و رفتار خرابی و براساس رویکردهای مختلفی انتخاب گردد. لذا در عمل ممکن است جهت بخشی از تجهیزات سیستم کارکرد تاخرابی ، جهت بخشی از تجهیزات سیستم PM و جهت بخشی دیگری از تجهیزات سیستم نگهداری و تعمیرات با قابلیت اطمینان RCM به اجراء در آید.

### ۳- اندازه گیری میزان کارائی تجهیزات

اغلب شاخص های اندازه گیری نظیر قابلیت اطمینان ، آماده بکاری و خرابی ها وابسته به زمان هستند. بنتلی (۱۹۹۳) Bently) الگوهای خرابی تجهیزات را مطابق با شکل ۴ نشان می دهد.



شکل ۴: رخداد خرابی

هریک از پارامترها نشان دهنده موارد ذیل می باشد .

$N$ : تعداد تجهیزات در حال کار

$F$ : تعداد کل خرابی در محدوده قابل بررسی

$T$ : مدت تحت مطالعه

$T_{DJ}$ : مدت فاصله زمانی از لحظه وقوع خرابی تا شروع کارکرد

$N_f$ : تعداد کل خرابی  $N$  تجهیز در محدوده قابل بررسی

بر اساس مدل بنتلی فرمول هاومحاسبات زیر قابل نتیجه گیری می باشد:

$$\text{متوسط مدت خرابی (Mean Down time: MDT)} = \frac{1}{N_f} \sum_{J=1}^{J=N_f} T_{DJ}$$

$$\text{متوسط زمان کارکرد ( Total UP Time )} = N.T - \sum_{J=1}^{J=N_f} T_{DJ}$$

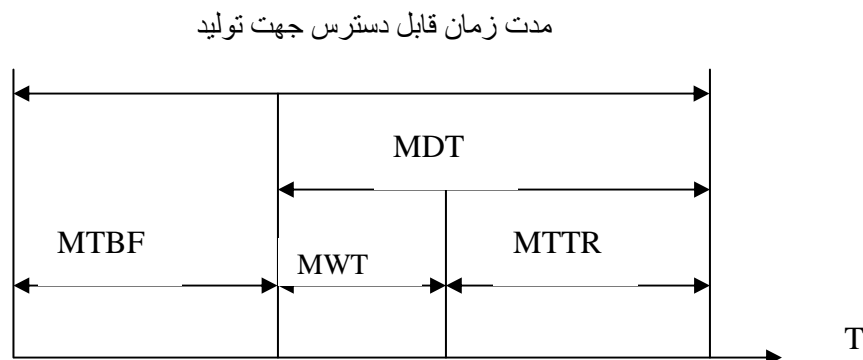
$$\text{متوسط زمان بین خرابی (MTBF)} = \frac{NT - N_f \cdot MDT}{N_f}$$

$$\text{نرخ خرابی} = \frac{N_f}{NT - N_f \times MDT}$$

$$\text{قابلیت دسترسی} = \frac{N_f \times MTBF}{(N_f \times MTBF) + (N_f \times MDT)}$$

$$\text{دسترس ناپذیری} = \frac{N_f \times MDT}{(N_f \times MTBF) + (N_f \times MDT)}$$

در شکل 5 ارتباطات هریک از مفاهیم و شاخص های MTTR, MDT, MEAN WAITING TIME: MWT, MTBF (به ترتیب شامل: متوسط مدت تعمیر، متوسط مدت انتظار تا تعمیر، متوسط مدت خرابی و متوسط مدت بین خرابی) را نشان می دهد.



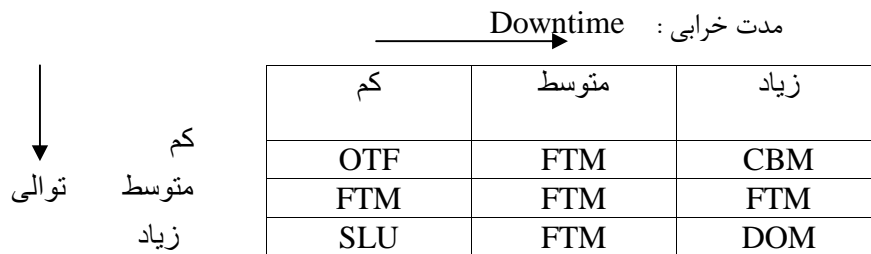
شکل 5: ارتباطات زمانی بین شاخص های اندازه گیری

#### ۴- ماتریس تصمیم گیری

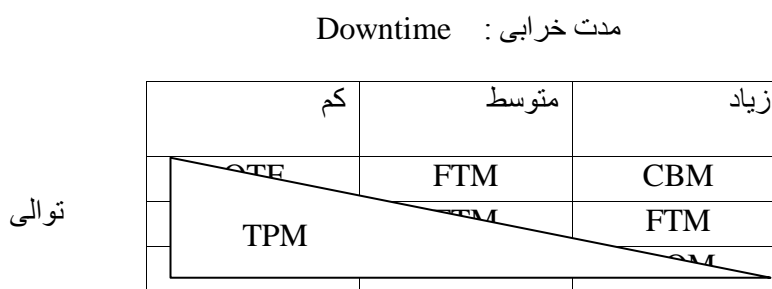
در اینجا با استفاده از ماتریس تصمیم گیری و داده های واقعی مدل را تعمیم می دهیم. ماتریس را بر حسب دو فاکتور کلیدی تعداد خرابی و مدت توقف با درجه شدت و تاثیر پذیری کم، متوسط، و زیاد تشکیل می دهیم. داده ها را از سیستم CMMS بر اساس بیشترین خرابی یا بیشترین مدت خرابی استخراج می نمائیم. در ادامه هریک از مؤلف های ماتریس بر حسب شدت دو فاکتور توالی و مدت توقف با استفاده از سیاست های موجود نگهداری و تعمیرات مطابق با ذیل تکمیل می گردد (شکل ۶).

- روش کارکرد تا خرابی (Operate To Failure : OTF): مطابق با روش فوق ماشین بندرت با خرابی مواجه می گردد و رفع خرابی با مدت خرابی کمی همراه می باشد.
  - روش نگهداری و تعمیرات با زمان ثابت: (Fixed Time Maintenance :FTM): خرابی با توالی مشخص رخ می دهد و اغلب مدت توقف کم می باشد.
  - تعدیل سطح مهارت (Skill Levels Upgrade : SLU): ماشین همیشه خراب است ولی بواسطه وجود داشتن تخصص و مهارت در سیستم به سرعت تعمیر می گردند.
  - نگهداری و تعمیرات بر اساس وضعیت (Condition-based maintenance: CBM): ماشین بندرت خراب می گردد و در صورت خرابی وقت زیادی جهت برگشت به حالت نرمال صرف می گردد.
  - طراحی بدون در نظر گرفتن امکان تعمیر (غیر قابل تعمیر) (Design Out Maintenance :DOM): ماشین همیشه خراب است وقتی خراب می گردد برگشت به حالت نرمال بسیار وقتگیر است.
- لابیب مطابق با شکل (7) جهت مثلث پایین ماتریس تصمیم گیری رویکرد TPM را توصیه می نماید. در حال حاضر TPM به طرز وسیعی در کارخانجات ژاپن بکار گرفته می شود و از رویکرد و مفهوم توانمند سازی اپراتورهای تولید در جهت نگهداری مستمر تولید با افق افزایش کارائی و اثربخشی همراه می باشد. تلفی ما از TPM به عنوان

رویکردی با ویژه گی انتقال اطلاعات ودانستنی ها به اپراتورها در جهت حفظ تولید وانجام تعمیرات می باشد. در این حالت به آرامی ما میتوانیم مدت نیاز به تکنسین های فنی را در سطح کارگاه کاهش دهیم. همچنین به اپراتورهای تولید اجازه حذف ریشه ای خرابی واشکالات را قبل از اینکه به مرحله حاد برسند در اختیار قرار دهیم.

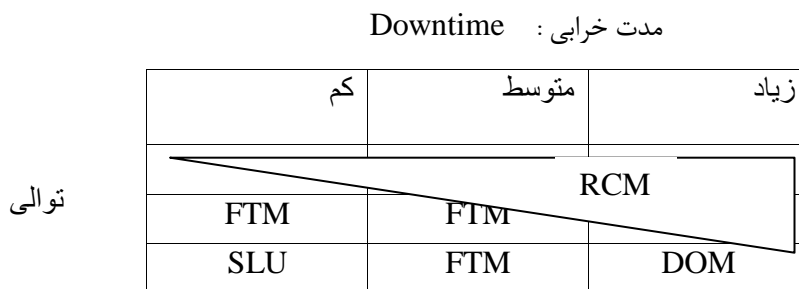


شکل ۶ : ماتریس تصمیم گیری لایب



شکل ۷ : ماتریس تصمیم گیری با رویکرد نت فراگیر (TPM)

رویکرد RCM ناحیه مستطیلی بالای ماتریس را مطابق با شکل (8) در بر می گیرد. RCM حالات بالقوه و محتمل خرابی را شناسائی نموده واقدامات لازم جهت حذف آنها رابکار می گیرد. درعمل تا شناسائی و رفع خرابی های محتمل وچه بسا برای مدت طولانی ممکن است استراتژی RCM باقی وبکار گرفته شود.



شکل ۸ : ماتریس تصمیم گیری با رویکرد (RCM)

## ۵- مثال از کاربرد ماتریس تصمیم گیری

در اینجا جهت روشن شدن موضوع به مثالی می پردازیم . فرض کنیم در کارگاهی ۲۱ ماشین مختلف وجود دارد.اطلاعات جمع آوری شده از سوابق تجهیزات در طی دو سال نشان می دهد که از این تعداد ماشین ۱۴ مورد شاهد خرابی با دفعات تکرار مشخص بودیم.مجموع کل زمان خرابی وتعداد خرابی ها مطابق با جدول (۱)آمده است.هریک از شاخص های MDT,MTBF,نرخ خرابی ،دسترس پذیری وغیر دسترس پذیری مطابق با نتایج وفرمول های بنتلی محاسبه شده است.کلیه اطلاعات در جدول شماره ۱ آمده است.

| ID    | توالی<br>(فرکانس) | مدت توقف | MDT | MTBF  | نرخ خرابی | قابلیت<br>دسترسی | عدم<br>دسترسی |
|-------|-------------------|----------|-----|-------|-----------|------------------|---------------|
| A     | 1                 | 2        | 2   | 6238  | 0.0002    | 0.997            | 0.003         |
| B     | 3                 | 89       | 30  | 2050  | 0.0005    | 0.9857           | 0.0143        |
| C     | 8                 | 193      | 24  | 756   | 0.0013    | 0.969            | 0.031         |
| D     | 2                 | 13       | 7   | 3113  | 0.0003    | 0.9979           | 0.0021        |
| E     | 5                 | 33       | 7   | 1241  | 0.0008    | 0.9947           | 0.0053        |
| F     | 16                | 249      | 16  | 374   | 0.0027    | 0.96             | 0.04          |
| G     | 5                 | 129      | 26  | 1222  | 0.0008    | 0.9792           | 0.0208        |
| H     | 30                | 737      | 24  | 183   | 0.0055    | 0.8819           | 0.1181        |
| J     | 5                 | 73       | 15  | 1233  | 0.0008    | 0.9882           | 0.0118        |
| K     | 3                 | 54       | 18  | 2062  | 0.0005    | 0.9913           | 0.0087        |
| L     | 1                 | 8        | 8   | 6232  | 0.0002    | 0.9987           | 0.0013        |
| M     | 19                | 188      | 10  | 318   | 0.0031    | 0.9698           | 0.0302        |
| N     | 9                 | 63       | 7   | 686   | 0.0015    | 0.9898           | 0.0102        |
| P     | 2                 | 33       | 17  | 3103  | 0.0003    | 0.9947           | 0.0053        |
| TOTAL | 109               | 1864     | 211 | 28811 |           |                  |               |

جدول ۱: محاسبات شاخص های نگهداری و تعمیرات

طبق جدول ماشین H با بیشترین خرابی (۳۰ بار) و با بیشترین مدت خرابی (۷۳۷ ساعت) و بعد آن ماشین M (۱۹ بار) خرابی دیده می شود. ماشین H از کمترین MTBF (۱۸۳ ساعت) و ماشین B با بیشترین زمان متوسط خرابی (۳ ساعت) برخوردار است. لذا ماشین های H و B تجهیزات غیر اطمینان کارگاه تولید بحساب می آیند. همچنین با توجه به جدول ماشین A بواسطه بالاترین مقدار MTBF (۶۲۳۸ ساعت) و کمترین متوسط مدت خرابی MDT (۲ ساعت) مطمئن ترین تجهیز کارگاه بحساب می آید.

بر اساس آنالیز معیار لابی ماتریس دو بعدی را براساس فاکتور توالی و فاکتور مدت خرابی توسعه می دهیم. شکل ۹ نتیجه ماتریس را نشان می دهد. نتیجه تحلیل بدست آمده ماشین های تحت مطالعه رادر جدول DMG قرار داده واستراتژی نگهداری تجهیزات را ترسیم می نمائیم.



مدت خرابی : Downtime

|       |     |       |      |
|-------|-----|-------|------|
| توالی | کم  | متوسط | زیاد |
|       | J,K | G,B   |      |
|       | N   |       |      |
|       |     | M     | H,F  |

شکل ۹: ماتریس تصمیم‌گیری

طبق جدول ماشین‌های J و K در (۱و۱) ماتریس قرار گرفته‌اند  $DMG_{1,1}$  و سیاست نگهداری کارکرد تا خرابی OTF درمورد آنها به اجراء در می‌آید. با توجه به توالی کم خرابی و پایین بودن مدت خرابی توصیه می‌گردد که سیستم فعلی نگهداری و تعمیرات درمورد آنها ادامه یابد. ضمن اینکه با بکارگیری استراتژی TPM و آموزش‌های لازم به اپراتورها وضعیت نسبت به گذشته بهتر و خرابی‌ها نیز قبل از وقوع شناسائی و رفع می‌گردند.

ماشین N در موقعیت  $DMG_{2,1}$  ماتریس و در حوزه مربوط به سیاست نگهداری ثابت زمانی FTM قرار گرفته است. به لحاظ نزدیک بودن به حوزه OTF کرائی آن با اقدامات لازم جهت تعمیرات منظم بی‌ارتباط نیست. همانطور که قبلاً نیز اشاره شد در این سطح ماشین همیشه با امکان خرابی مواجه است ولی رفع خرابی و مدت زمان تعمیر خیلی طولانی نیست. در این حالت اگر به پرسنل تولید و اپراتورها آموزش‌های لازم داده شود زمان انتظار جهت حضور تعمیرکاران و تکنسین‌های فنی کاهش خواهد یافت.

ماشین‌های H و F در  $DMG_{3,3}$  ماتریس قرار گرفته‌اند. هر دو ماشین از لحاظ تعداد خرابی و مدت خرابی در وضعیت نامناسبی قرار دارند. لذا ضرورت دارد مطالعات مهندسی در خصوص جایگزینی، تغییر طراحی بعمل آید و ضمن آن پروژه بهبود جهت کارکرد بهتر آن تعریف گردد. همچنین در خصوص چنین ماشین‌های توصیه می‌گردد تجهیزات مربوط به تعمیرات پیش‌بینانه بر روی آنها نصب و یا از تیم اضطراری تولید و یا هر نوع شاخص اضطراری به منظور کشف شروع وقوع خرابی بکار گرفته شود. اقدامات تحلیل مهندسی و رویکرد های RCM و با رویکرد اقتصادی می‌تواند نتیجه‌گیری و سیاست‌گذاری مدیریت نگهداری و تعمیرات را در خصوص ماشین‌های فوق تحقق بخشد.

نکته ای که در خصوص نتیجه بکارگیری اقدامات بهبود در ماتریس تصمیم‌گیری ( $DMG_{1,j}$ ) باید اشاره شود موضوع چرخش و جابجائی ماشین‌آلات در ماتریس است. لذا ممکن است پس از اقدامات اصلاحی و بعد از یک دوره معین زمانی وقتی مجدداً از عملکرد تجهیزات محاسبات بعمل می‌آید موقعیت تجهیزات در ماتریس جابجا یا تغییر یابد. همانطور که در شکل ۱۰ می‌بینیم هریک از ماشین‌های B, H که در گذشته از عملکرد نامناسبی برخوردار بودند در ردیف ماشین‌های قابل اطمینان قرار گرفته‌اند.

|       |       |       |      |
|-------|-------|-------|------|
|       | کم    | متوسط | زیاد |
| توالی | H,B,N | G     |      |
|       | J     | A     | E    |
|       |       |       | M    |
|       |       |       |      |

شکل ۹: ماتریس تصمیم‌گیری تعدیل شده

## ۶- نتیجه‌گیری

مطابق با بررسی‌های احتمالی نوولان رفتار و نرخ عمده‌ای از خرابی‌ها تقریباً "مستقل از میزان عمر و استهلاک تجهیزات می‌باشد. لذا اقدامات ثابت نگهداری و تعمیرات و اجراء سرویس‌های لازم بر مبنای ثابت زمانی نمی‌تواند به عنوان یک استراتژی و یک اصل ثابت در دستور کار قرار گیرد. تغییرات و جابجایی استراتژی‌ها نشان‌دهنده پویا و دینامیک بودن سیستم نگهداری می‌باشد و باعث ایجاد و توسعه این موضوع می‌گردد که اقدامات لازم نگهداری متناسب با نیاز یک تجهیز طرح ریزی و به اجراء در آید.

نکته‌ای که در ایجاد CMMS باید مورد توجه قرار گیرد استفاده از مدل‌های تصمیم‌گیری و تحلیلی می‌باشد به تا محاسبات مطابق با فرمول‌ها مشخص انجام گیرد و متعاقب آن نیز امکان تجزیه و تحلیل‌های لازم فراهم گردد و تصمیم‌گیری در خصوص انتخاب استراتژی را امکان‌پذیر سازد. روش DMG یک روش سیستماتیک جهت تحلیل تواتر و مدت خرابی و انتخاب و تصمیم‌گیری استراتژی نگهداری و تعمیرات بحساب می‌آید. تلفیق تصمیم‌گیری ماتریسی با رویکرد‌های مهم نگهداری و تعمیرات نظیر TPM یا RCM می‌تواند بر میزان آماده‌یکاری و اثربخش تجهیزات تاثیر بسزایی داشته باشد. فلسفه TPM از طریق ارائه آموزش‌های لازم به اپراتورها و در نتیجه پیشگیری و حذف اشکالات و رویکرد RCM نیز با شناسایی نقاط بالقوه خرابی و حذف عوامل فوق در دراز مدت باعث توانمندسازی استراتژی‌های نگهداری و تعمیرات و بهبود اثر بخشی تجهیزات می‌گردند.

مراجع فارسی :

۱- سیدحسینی، محمد، برنامه ریزی سیستماتیک نظام نگهداری و تعمیرات در بخش صنایع و خدمات، سازمان مدیریت

صنعتی، ۱۳۸۰

۲- حاج شیرمحمدی، علی، برنامه ریزی نگهداری و تعمیرات، دانشگاه صنعتی اصفهان، ۱۳۷۴.

۳- وایت، جیم، ترجمه گروه مهندسی صنایع، نگهداری و تعمیرات - سازماندهی، برنامه ریزی و کنترل، جهاد دانشگاهی

دانشگاه صنعتی شریف، ۱۳۷۳.

۴- حاج شیرمحمدی، علی، نگهداری و تعمیرات بهره ور فراگیر، سازمان مدیریت صنعتی، ۱۳۷۷.

مراجع خارجی

1- Patton, Joseph D, Jr Preventive Maintenance ,Instrument Society OF America.1995.

2- MIL-STD-2173 (AS), Reliability-Centered Maintenance Requirements for Naval Aircraft, Weapons Systems and Support Equipment, AMSC N3769, DoD (US)

3- Preventative Maintenance Strategies using Reliability-Centred Maintenance (RCM), NASA Technique PM-4, 1995

4- Bently, J.P., "An Introduction to Reliability and Quality Engineering", John Wiley sons inc ,1993.

5- Labib ,WA, " A decision analysis model for maintenance policy selection using a CMMS" Journal of Quailty in Maintenance Engineering ,2004.